

om nogen Byrde for den almindelige Statskasse, og hvor det deels vilde være mindre passende, navnlig ligeoverfor Bestyrelsen af Centralcomiteen, at stille den, til hvem Medborgere hidtil have betroet at raade over saa betydelige Midler, under et saadant Tilsyn som det, hvorpå der forsaavidt kunde være Tale i Henseende til den almindelige Fond.

Det var disse Bemærkninger, jeg troede at burde tillade mig at gøre. Resten af vore Forslag skal jeg ikke berøre, navnlig idag, og jeg vil derfor kun slutte med at anbefale Sagen i det Hele til det ærede Things Belvilie, idet jeg ønsker den en saa rask Fremgang, at den kan blive sluttet paa nærværende Rigsdag (Ja! Ja!).

Solf: Jeg maa strax vedkjende mig den Anskuelse, at en Optagelse af Mellemstaben til Invalidforsørgelse med Officerclassen forekommer mig at turde være det meest Principrigtige. Det Magtpaaliggende, at denne Lov bliver tilendebragt, om muligt, paa nærværende Rigsdag, ligesom ogsaa, at den Invalidforsørgelse, som Mellemstaben under indtrædende Tilfælde vilde kunne faae Krav paa, er stillet som en Gjenstand for særlig Lov, gjorde mig det betænkeligt at fremsætte en afgørende Indstilling, ogsaa med Hensyn til, at det praktisk Hensigtsmæssige i denne Henseende maatte dog fremkomme ved de Anskuelser, som denne Sags Behandling vilde fremkalde her i Thinget. Det Princip, som ligger til Grund for Betænkningen i denne Deel, er støttet paa Officerernes og Mellemstabens forskjellige Stilling. Men, ligesom en Betragtning af det mere eller mindre Farefulde ved Militair-Statens forskjellige Classer aldeles ophører, naar det Tilfælde indtræffer, som Loven forudsætter, — og kun da vil Loven kunne komme til Anvendelse — nemlig, at den Paagjældende er bleven Invalid i den militaire Tjeneste, saaledes tør ogsaa den nærværende Lovgivning, i Forbindelse med den Maade, hvorpaa endeel af de Midler ere erhvervede, som nu henlægges til Invalidefonden, give Mellemstaben, og navnlig de militaire Læger, Krav paa at stilles lige med Officerer til Invalidforsørgelse. Bevist af den ældre Lovgivning henter jeg fra Trd. af 13de April. 1810, efter hvis § 7 „en-

hver til et activt Armeecorps hørende Militair-Person, der efter sin Stilling i Armeen maa dele dens Farer, har Afgang til Bytte“, samt fra samme Anordnings § 26, hvorefter de militaire Læger netop henføres under det Grundbegreb for Deeltagelsen i Bytte, som § 7 bestemmer, og tage Andeel som en Lieutenant. Er Lægen saaledes Officererne sidsordnet, fordi han ved sin Stilling deler Krigenes Farer og Besværligheder, og, er det umægteligt, at han lider langt mere under Krigen, end nogen anden Militair, fordi hans Lægevirken i privat Retning ophører og ikke sjelden for en rum Tid gaar tabt for ham, under en Gagering af Statskassen, der er saa jammerlig, at Underlægens Gage ikke naaer op til den yngste Secondlieutenants, da vil her vistnok være gyldig Grund til ved Invalidforsørgelsen at bringe dem en loybestemt Ret. Ogsaa har Mellemstaben tildeels bidraget lige med Militairetaten med Hensyn til Krigshospitalskassen. Dette vil sees ved at sammenligne den ved kongelig Resolution af 24 Dec. 1790 indførte Gageringsplan for et Infanterieregiment med Gageringsreglementet af 11te Dec. 1789, og den Decourt, der i saa Henseende har fundet Sted, har vedvaret ikke blot til 1842, men har vedvaret senere, og vedvarer formodentlig endnu, da Regl. af 28de April 1842 § 15 i dens Slutning indeholder udtrykkeligt, at den omhandlede Procentdecourt til Krigshospitalskassen skulde fremdeles anses decourteret i Gagen, saa Gagebeløbet er anført med denne Decourt. Endnu skal jeg kun tilføje, at Optagelsen af Mellemstaben til Invalidforsørgelse vil i sinantiel Henseende ikke for Tiden kunne have nogen væsentlig Betydning, og jeg skal saaledes her ogsaa for Tiden kun overlade dette Spørgsmaal til Forsamlingens nærmere Derveielse.

Krigsministeren: Idet jeg udtaler min dybt sølte Erkjendtlighed for det ærede Udvalg og for dets ærede Ordfører for den varme Interesse, det har vist for dette Lovforslags Fremme, skal jeg blot ledsage nogle af den ærede Ordførers Ytringer med ganske saa Bemærkninger. Hvad det første Capitel angaaer, har den ærede Ordfører udtalt det Forslag, at de Underlæger, som ere ansatte af